

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Augustin Condrea
în interesele lui Vadim Glazman,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă Vadim Glazman împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-447/25
NR. PIGD 2-23010410-01-3ra-23072025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Gr. Cazacu,
Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval,

5 august 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul
augustin Condrea în interesele lui Vadim Glazman,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 ianuarie 2023, Vadim Glazman, reprezentat de avocata Rodica Șpac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație prin care a solicitat:

- anularea Deciziei nr. 6480/22/DAI din 21 noiembrie 2022 emisă de Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil;
- obligarea Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil să acorde protecție internațională lui Vadim Glazman.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia nr. 6480/22/DAI din 21 noiembrie 2022 emisă de Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil, a fost decisă neacordarea lui Vadim Glazman a azilului.

3. Afirmă că Glazman Vadim născut la 26 iulie 1969 în Federația Rusă, este de naționalitate evreu și este ateist, iar în cadrul interviului, acesta a declarat că motivul care a stat la baza plecării din Federația Rusă a fost problemele acestuia cu autoritățile de stat și organele de drept ale statului. A mai declarat reclamantul că problemele cu autoritățile de stat au început din cauza activității sale jurnalistice. A relatat că a lucrat pentru Boris Nemțov și Partidul Uniunea Forțelor de Dreapta, fapt pentru care a fost supus mai multor amenințări din partea autorităților cu riscul de a fi supus intentării unui dosar penal.

4. În cadrul interviului, reclamantul a mai invocat și probleme de ordin politic cu fosta soție, care era adeptă a partidului de guvernământ, cerându-i acestuia să înceteze de a mai critica regimul de guvernământ. Susține că din anul 2019 până în martie 2022, Vadim Glazman s-a aflat pe teritoriul Ucrainei, unde a manifestat voința de a solicita azil. Drept urmare, cererea solicitantului a fost respinsă și ulterior contestată. La momentul de față, în privința cererii sale de azil nu este emisă nici o decizie irevocabilă.

5. Relatează că, pe perioada aflării reclamantului pe teritoriul Ucrainei, a fost citat la organele de poliție, din motiv că soția acestuia a depus plângere împotriva lui pe motiv că a părăsit țara ilegal. La ieșirea din sediul poliției, avocatul soției împreună cu persoane cu pregătire fizică specială au avut tentativă de a-i răpi fiul, însă aceasta a fost contracarată de colaboratorii de poliție ucraineni.

6. Relevă că Glazman Vadim nu dorește să revină în țara de origine, deoarece în cazul întoarcerii sale riscă să fie arestat pentru critica adusă partidului de guvernământ și a activității pe care a desfășurat-o în calitate de jurnalist.

7. Indică că, în decizia contestată lipsește, atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, impuse de art. 43, dar și întemeierea autorităților competente pe evenimente ce au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al Legi nr. 270.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 20 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de avocata Rodica Șpac în interesele lui Vadim Glazman.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 20 decembrie 2024, avocata Rodica Șpac în interesele lui Vadim Glazman a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 20 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 20 februarie 2025 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat avocata Rodica Șpac în interesele lui Vadim Glazman. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2024.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut prevederile art. 17, art. 42, art. 43, art. 44, art. 45, art. 48, art. 51, art. 56, art. 60, art. 63 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova și a notat că, la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului Vadim Glazman.

12. Cu referire la aspectul elucidat în declarațiile reclamantului/apelant, în cadrul interviului din 11 august 2022, precum că nu dorește să revină în țara de origine din considerent că se teme pentru viața personală și că nu este de acord cu ideologia partidului de guvernământ, Curtea de Apel a conchis că aceste circumstanțe nu se încadrează în condițiile art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, pentru a beneficia de acordarea protecției internaționale sub formă de azil și nu constituie un criteriu pentru a fi recunoscut refugiat.

13. De asemenea, instanța de apel a reiterat că pretențiile înaintate prin acțiunea în cauză se fundamentează pe temerea lui Vadim Glazman de a se întoarce în Federația Rusă, pe motiv că se teme pentru viața sa și riscă să fie arestat pentru critica adusă partidului de guvernământ și activitatea desfășurată în calitate de jurnalist, apreciind că, deși solicitantul de azil duce o politică anti-guvernamentală încă din anul 1993, acesta nu a individualizat nicio acțiune întreprinsă de

autoritățile de stat asupra sa care să ofere un calificativ de „temere bine întemeiată” și nu a individualizat nici o acțiune ce ar fi îndreptată asupra sa și ar prezenta un pericol pentru viața personală.

14. Instanța de apel a subliniat că, solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților din țara de origine și nu este urmărit de către aceștia.

15. Cu referire la aserțiunea solicitantului, precum că pe numele său ar putea fi intentat dosar penal, Curtea de apel a reținut pct. 56 din Manualul referitor la proceduri și criterii determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților.

16. De asemenea a notat că de către Inspectoratul General pentru Migrație a fost analizată și posibilitatea acordării protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, iar urmare a unei analize detaliate, s-a concluzionat faptul că în prezent pe teritoriul Federației Ruse nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt care ar putea duce la aplicarea prevederii legale enunțate mai sus.

17. La caz a reținut că apelantul nu a furnizat elemente concludente privind o activitate disidentă documentată, asumată și vizibilă în spațiul public, care să-l expună unui risc individualizat. Totodată rapoartele internaționale privind represiunea asupra oponentilor regimului din Federația Rusă, deși relevante în plan general, nu constituie prin ele însele dovada automată a existenței unei persecuții individuale.

18. Mai mult a notat că, Vadim Glazman a afirmat că a colaborat cu un politician al opoziției (Boris Nemțov) și că a activat în presă, însă nu a oferit nicio dovadă clară privind implicarea lui în activități politice expuse sau poziții publice critice la adresa regimului. Mai mult, nu a fost identificat ca activist vizat de represalii în sursele obiective disponibile cu privire la situația drepturilor omului în Rusia.

19. A reținut ca întemeiat argumentul instanței de fond precum că în defavoarea solicitantului de azil a fost luat în considerare faptul că acesta nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine și nu rezultă existența unei temeri întemeiate, astfel că temerea apelantului/reclamant cu privire cererea de azil nu este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv.

20. Mai mult, Vadim Glazman nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine, pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum se descrie la art. 47 și 48 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008. Deci, în lipsa unor probe care să demonstreze altfel, este relevant faptul că, autoritățile naționale din țara de origine a lui Vadim Glazman, nu au întreprins măsuri împotriva reclamantului/apelant, ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

21. Suplimentar, instanța de apel a reiterat că, în cadrul procedurii administrative, Vadim Glazman nu a putut demonstra faptul că ar fi fost supus condamnărilor în țara sa de origine, precum și că în privința lui ar fi fost aplicate careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea privind azilul în Republica Moldova, care ar fi fost suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală, măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie, acușări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați, acușări sau pedepsiri ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra, abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 17 iulie 2025, avocatul Augustin Condrea în interesele lui Vadim Glazman a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a aplicat greșit standardul „temerii bine întemeiate de persecuție” reținând că acesta nu a fost deja persecutat, că nu există dovezi directe că este urmărit penal și că nu s-ar afla într-un pericol real și individualizat în cazul revenirii în Federația Rusă, analiză pe care o consideră contrară legislației interne și normelor internaționale aplicabile în materie de azil.

24. Invocă că instanțele au ignorat obligația de a evalua cumulativ condițiile prevăzute de art. 44 din Legea nr. 270/2008 privind azilul și au tratat lipsa unei urmăriri penale formale ca lipsă a riscului, deși nu acesta este standardul legal aplicabil.

25. Totodată, susține că au fost încălcate Convenția privind statutul refugiaților, Manualul UNHCR privind procedurile și criteriile de determinare a statutului de refugiat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind ignorate activitatea sa de jurnalist și opozant politic, publicațiile critice față de regimul Putin, colaborarea cu presa ucraineană și utilizarea platformei Facebook, precum și obligația Republicii Moldova de a evalua individual riscul.

26. Recurentul mai invocă neaplicarea principiului beneficiului îndoiei în evaluarea probelor, arătând că declarațiile sale sunt coerente, plauzibile și nu sunt

contrazise de informații obiective, că a făcut eforturi să-și susțină cererea, a furnizat materialele aflate la dispoziția sa, iar lipsa documentelor oficiale privind urmărirea penală este justificată de contextul existent, astfel încât instanța de apel era obligată să acorde beneficiul îndoielii în conformitate cu art. 44 din Legea nr. 270/2008.

27. De asemenea notează că, instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a cerceta complet și din oficiu starea de fapt, nu a compensat dezechilibrul de poziție dintre reclamant și autoritatea de stat, iar interviul de azil s-a desfășurat fără prezența unui avocat public, ceea ce reprezintă o încălcare gravă a dreptului la apărare. Se arată că instanța nu a analizat vulnerabilitatea procedurală a solicitantului și nici legalitatea procedurii administrative prealabile, limitându-se la preluarea argumentelor autorității administrative.

28. Mai invocă neanalizarea riscurilor subsecvente repatrierii și ignorarea obligației de protecție internațională a Republicii Moldova, menționând că instanța nu a analizat riscurile reale, directe și personale la care ar fi expus în cazul returnării în Federația Rusă, în calitate de opozant politic al regimului Putin, autor de materiale critice, utilizator al platformelor declarate „extremiste” și persoană refugiată anterior în Ucraina.

29. Subliniază că, hotărârea atacată a fost adoptată cu tratament inegal și cu ignorarea principiului precedentului administrativ și judiciar, invocând cazul Nemoliakin, în care unui cetățean rus i-a fost acordată protecție internațională în împrejurări similare. Acesta arată că situația sa factuală și juridică este identică sau chiar mai gravă, însă instanța de apel a refuzat să recunoască protecția internațională, ignorând precedentul relevant și principiile egalității, coerenței jurisprudenței și tratamentului egal în fața legii.

POZIȚIA INTIMATULUI

30. La 25 iulie 2025, intimatul Inspectoratului General pentru Migrație a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

34. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Centru a pronunțat decizia la 28 mai 2025, decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 27 iunie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 211).

36. Cererea de recurs a fost depusă la 17 iulie 2025. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

39. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și

întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

40. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de avocatul Augustin Condrea în interesele lui Vadim Glazman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

43. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

44. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea

aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

46. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

47. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

48. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus avocatul Augustin Condrea în interesele lui Vadim Glazman.

49. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Augustin Condrea în interesele lui Vadim Glazman.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Diana Stănilă